

GERMANOR

BUTLLETI D'INFORMACIO

BESALU I COMARCA

Serrat Colomares de Tarragona

Besalú 20 juny de 1.971

EXEMPLAR nº 3

DORMIA I SOMNIAVA QUE LA VIDA NO ERA ALTRA COSA
QUE ALEGRIA;
VAIG DESPERTAR I VAIG VEURE QUE LA VIDA ERA SERVIR.
VAIG SERVIR I VAIG VEURE QUE SERVIR ERA ALEGRIA.

--R. Tagore.--

COLONIES

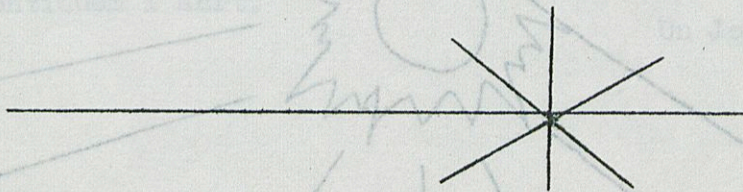
Dintre pocs dies, d'acabarà el curs escolar 1970-71, La nostra mainada està apretant de valent per treure el màxim de fruit en els seus estudis. Hi haurà qui aproparà, i qui suspendrà. Tots, però, per l'esforç que estan realitzant es fan mereixedors d'uns dies de vacances; d'uns dies en que, sense deixar d'avançar pel camí que ha de portar-los a ser persones madures, puguin fer-ho de diferent manera que l'acostumada, amb noves i agradables experiències, amb nous ambients, amb molta alegria....

Qui més qui menys, tots recordem els nostres estius en que, quan encara infants, teniem que quedar-nos, per les vacances tan cats en el nostre poble. Resultaven unes vacances avorrides! I l'avorriment no solia portar gaire res de bó. Recordem també, l'enveja bonintencionada que sentíem pels afortunats que anaven a Campaments o altres llocs a passar els dies d'estiu quan ens explicaven lo profitós, bonic i agradable que resultava conviure amb nois i nòies de la mateixa edat, participar en jocs desconeguts, admirar les belleses de la natura, banyar-se al mar o a la piscina, fer treballs manuals, assistir als focs de camp.....

Els nens d'avui, tenen tantes ganes de sortir de vacances com en teníem nosaltres, i per les circumstàncies que els toca viure, en tenen més necessitat. Els grans s'om els qui tenim que satisfer-los.

El Servei Comarcal de Colònies, contant amb l'aportació de tothom, ...perquè cadascú tenim quelcom per aportar, ofereix a tots els nens i nenes de la comarca la possibilitat de viure uns dies inoblidables d'esbarjo i formació en els bonics paratges de San Pere Aspug, a la Vall de Vianya.

Servei Colònies de Vacances.-

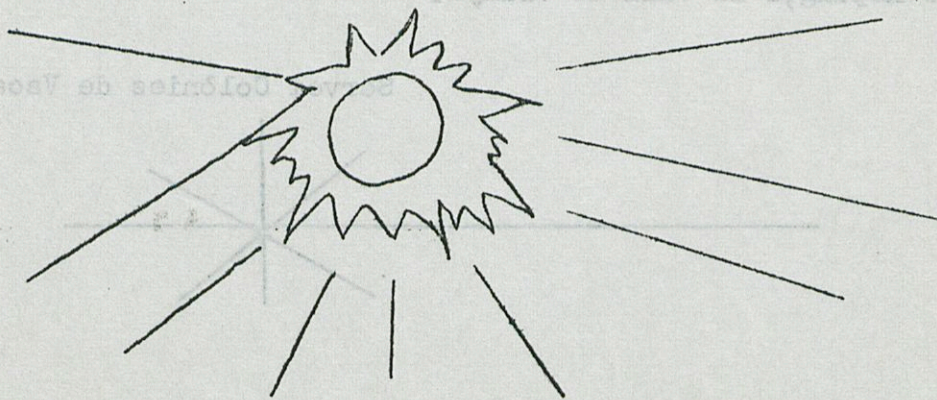

EL CAPTIRI

Ja estem fent obres a Sant Pere Aspuig. La casa n'estava necessitada i hem de procurar que la mainada tingui l'esplai de la naturalesa; però també el refugi d'una taulada i un lloc de descans on s'hi trobi bé. Res de luxes, però si la decorosa correcció d'unes parets netes, un terra pla i un sostre sense goteres. Sanitaris, eixides, menjadors, llocs de treball, dormitoris, cuina....i el dia que aquest captiri dongui prou, camps d'esport: Tennis, Basquet, Pilota a mà, etc.etc.

Es evident que tot això val diners, MOLTS DINEEEERRRRSSSS!!!!!! Com més n'hi hagin, més coses faran i com que és una tasca que tots en som solidaris, és per això que hi convidem a tothom. Qualsevol donatiu serà ben rebut i d'aquesta manera tots tindrem el goig de contribuir a una BONA OBRA, que els nostres fills ens l'agraïran i que tal vegada, moguts per l'esperonament dels nostres actes en seran continuadors i milloradors, pels fills dels nostres fills. Aixís sigui.

DONATIUS : A n'en Josep Buch, Grup de la Mare de D^eeu del Mont N^o186 i a n'en Josep Torres, Grup Ntra. Sra dels Dolors, N° 41. BESALU (Girona)

EL NOSTRE TREBALL

Ja fa dies que penquem, dies que no tant, pero d'altres que ja està bé.

En els moments d'ara treballem amb el jovent, pero en un caire de formació, formació avui dels que podran ser els monitors de demà.

El nostre treball de formació ha constatat d'unes xerrades en que cada una té un tema diferent.

Temes que ja s'han portat a terme han estat:

L'educació
El foc de camp
Joc i natura
L'expressió

També els que estan programats son:

Les plàstiques, treballs manuals
La Fe
El socorrisme

Tenim que dir que cada tema ha estat presentat per persones especialitzades, més ben dit, que s'hi dediquen plenament.

Cal recordar també que fins ara hi ha hagut una gran participació per part de molts joves, i esperem acabar amb un èxit total.

Continuem i sort.

Un Jove.-

QUÈ FEM I QUÈ PENSEM FER

¿QUÈ FEM ?

De moment, i esperant que arribin els dies principals (Colònies), ens preparem ja sigui materialment com espiritualment.

Dic materialment, perquè gairebé tenim la casa en condicions de puguer-la fer servir, tenim llits, estris de cuina, material per treballs manuals, cançoners, etc...

I espiritualment, ens anem preparant, per poder donar a tots els que tinguin la sort de puguer venir; els nostres consells, el nostre esforç, la nostra ajuda, i tot allò que els convingui.

¿QUÈ PENSEM FER ?

Unes grans i profitoses Colònies, amb el nostre esforç, l'ajuda de tots. (Pares, Monitors, nens)

I després d'això, continuar la nostra tasca i educació de tots aquells que ens acceptin.

UN MONITOR.-

M'han dit que les Colònies formen tant !!

!!Els meus i aniràn

FEM SABER! QUE AQUEST ANY, LES COLONIES,

ESTRENEM CASA

cada istiu
colonies

DURANT EL MES DE JULIOL I AGOST, SERA LA VOSTRA LLAR

Sols juga l'home quan és home en tot moment de la paraula, i és plenament home quan juga.

Són molts els educadors i metges que diuen que avui dia els nens juguen poc, juguen menys o no juguen. El joc és una activitat espontània que la vida actual està reduint en extensió i en intensitat.

El joc és una necessitat i un mitjà, és un instrument a la vegada que un fi. Abans jugar es considerava una activitat infantil i desplaçada quan es feia en determinats moments de maduresa; avui hom arribat a la conclusió que el nen que no juga, que no té esplai, està o estarà malalt de cos i ànima.

Pares, educadors; donem els nostres infants el joc i l'esbarjo que els ajudaran a ser veritables homes. —

PENSEM EN L'EXEMPLE

Encara que aquest butlletí sigui dedicat a parlar principalment dels petits no hi serà de més que alguna vegada parlem de cara als grans.

El títol ja ho deixa endavinar que és als grans a qui em dirigeixo. Pensem de tan en quan que un petit és com un mirall que reflecteix el que veu entorn seu. Pensem també que sovint diem a un petit: Tu !aixó no es fa!. Volem que no aprengui a fer o a dir certes coses que en canvi no tenim inconvenient a admetre quan és un de gran qui les fa o les diu. Reconequem que les coses es fan bé o malament segons la costum que tenim de repetir-les i que aixís com nosaltres les fem, un petit les repeteix. I que tindrà, tant o d'hora, la costum adquirida i ho anirà fent sempre. Pensem-ho això. Posem-nos per un moment davant del mirall que representen els petits i ens esgarriarem quan una cosa que ens sembla natural en nosaltres la veiem repetida en un de més petit.

Pensem que la mainada són el planter dels homes de demà. I si critiquem els vicis que té la societat avui dia i no ens esforcem a corregir els defectes que també nosaltres admitem tenir, els petits (en llur instint d'imitació) els repetiran i els tindran el dia de demà.

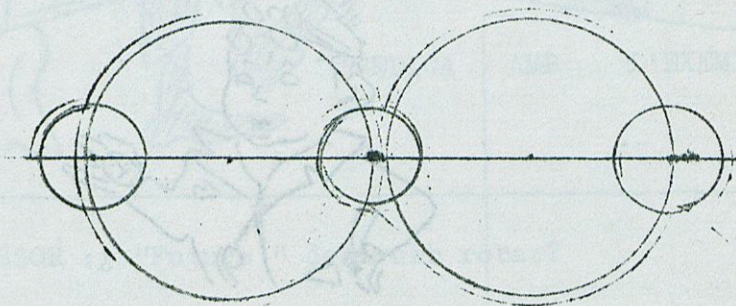
Pensem en l'exemple que estem obligats a donar sobretot davant dels infants i procurem corregir-nos aquelles coses que no voldriem veure repetides en els nostres infants. El món l'estem formant antre tots i si el volem més net, més humà i més de bon viure, el hem de posar el nostre esforç. I l'esforç menys costós i potsar més profitós serà captar-nos davant dels infants per tractar de reprimir-nos aquelles coses que admitem no estan bé i que tal vegada els infants podrien acostumar-se a fer si no els donem bon exemple.

A poc a poc anirem perdent aquelles coses que ens molesten, estarem més contents de nosaltres mateixos i els infants ens agrairan haver-los iniciat pel bon camí.

I LA MAINADA, QUE HI DIU ?

Deixem que una nena, veterana ja i coneixedora de les Colònies, ens digui la seva opinió amb unes quantes paraules. Acudim a la Mª Dolors Buch Castañer i aquestes fores les seves respostes:

- A quina edat deres la teva primera Colonia?
- Als 10 anys
- Quantes vegades hi has anat ?
- Tres vegades, dues als Arcs i una a Lladó.
- Per qué t'agrada anar-hi?
- Per fer noves amistats, fer vacances i perquè m'hi trobo molt bé.
- Creus sincerament que s'hi apren quelcom?
- Ja ho crec que sí. Aprens a tenir companyarisme; a valdre't de tu mateixa, ja que no hi ha la mare; ...etc.
- A quina d'aquestes coses dones més importància?
- Sobre tot a lo que aprenem respecte a l'amistat i a la convivència.
- Què li dirias a una noia com tu perquè hi anés a Colònies?
- Doncs, li diria que jo m'hi he divertit sempre molt i que unes vacances aixís sempre son de bon aprofitar perquè sempre s'hi apren i es veu que el nostre poble no ho es tot

FUTBOL

Els nostres "alevins" i "infantils" s'han internacionalitzat. Últimament han tingut lloc uns partits amb els components d'una escola francesa, la d'ARLES, i aquests nostres jugadors que tan bé saben quedar i fer-nos quedar. La confrontació constituï un èxit deportiu, però encara més de comportament.

Els resultats ja els coneix tothom:

A ARLES

ARLES 3 - BESALU 1 (alevins)

ARLES 2 - BESALU 3 (infantils)

A BESALU

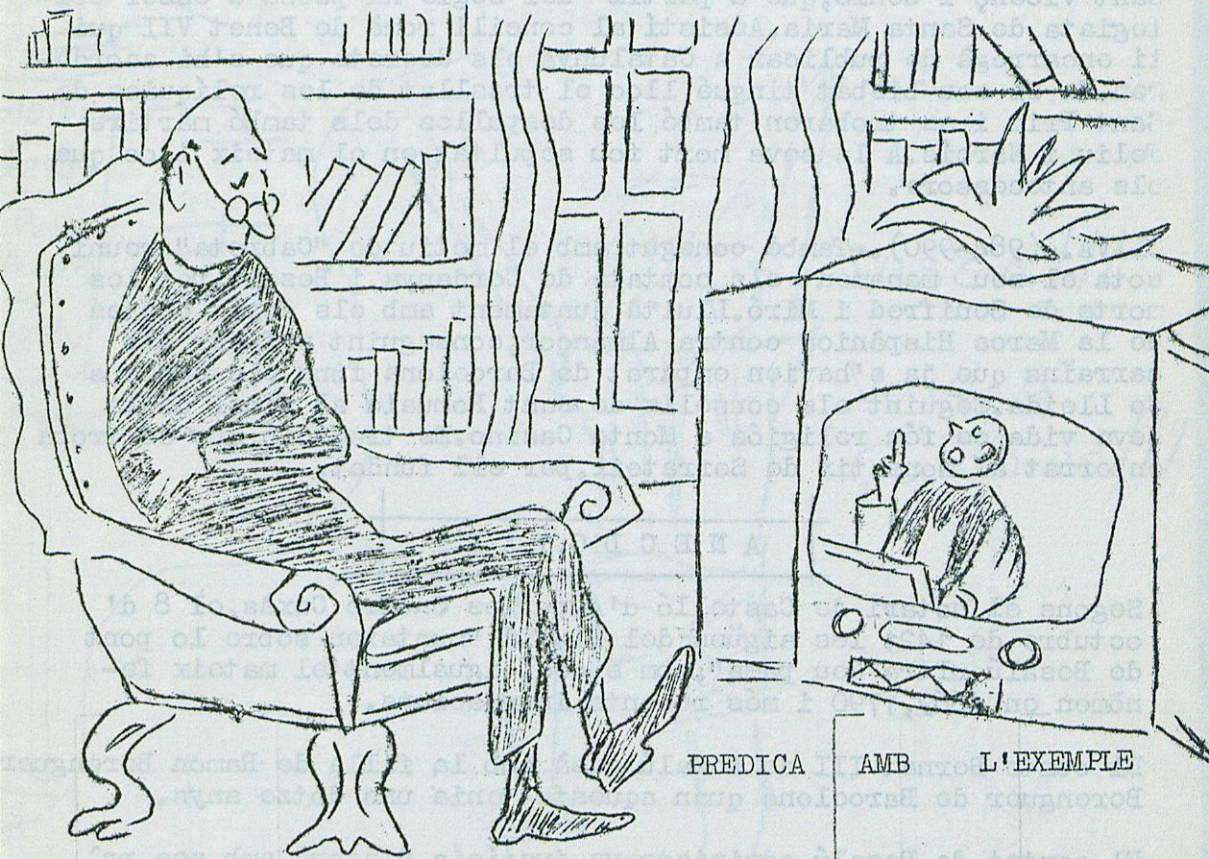
BESALU 2 - ARLES 0 (alevins)

BESALU 3 - ARLES 1 (infantils)

A una població i altra els nostres representants saberen quedar bé. Donem gràcies a Déu que tinguem una quitxalla així i posem de nostra part tot el que calgui perquè aquesta no sigui una circumstància passatgera; que sigui una raó i una satisfacció per a tota la vida.

HUMOR

PROFESSOR :¿ "Futurum " del verb robar?

ALUMNE : Anar a la pressó.-

MIRO.--(968-984) .--Feu a la vegada bisbe i comte. Heretà el comtat de Besalú amb la mort de son germà Senifred. Estava dedicat al servei de Déu i fou elegit bisbe de Girona l'any 970. Establí una comunitat benedictina a l'església dedicada a Sant Pere i Sant Andreu, de les afores de Besalú, i una altra agustiniana a la de sant Vicenç i Genís, que a partir del segle XI passà a ésser Col·legiata de Santa Maria. Assistí al concili romà de Benet VII qui li encarregà de publicar a Catalunya els decrets que s'hi acordaren. En el seu bisbat tingué lloc el trasllat de les relíquies de Sant Prim i es trobaren també les despulles dels també màrtirs Felíu i Narcís. A la seva mort fou sepultat en el mateix lloc que els antecessors.

OLIVA.--(984-990).--També conegut amb el motiu de "Cabreta" reuní sota el seu manament els comtats de Cerdanya i Besalú per les morts de Senifred i Miró. Lluità juntament amb els demés comtes de la Marca Hispànica contra Almançor, conseguint refusar els sarraïns que ja s'havien emparat de Barcelona fins els confins de Lleida. Seguint els consells de sant Romuald al final de la seva vida es féu religiós a Monto Casino. Es tradició que es troba enterrat al monestir de Serrateix, per ell fundat.

A N E C D O T A R I

Segons el notari de Castelló d'Ampuries Onofre Caxàs, el 8 d'octubre de 1421 les aigües del Fluvià "muntaren sobre lo pont de Besalú ultra deu pams", com succeï igualment el mateix fenomen en 1669, 1790 i més recents inundacions.

El comte Bernat III de Besalú casà amb la filla de Ramon Berenguer Berenguer de Barcelona quan aquesta tenia uns dotze anys.

El comtat de Besalú administrava justícia d'acord amb ses pròpies lleis, basades en el Dret visigòtic i afegidures del Dret gascó, dels Còdics d'Anià i de Teodosi.

La casa anomenada "El Casal", del carrer Tallaferro, fou edificada a començament del segle XIII. Tenia dos finestrals a la façana amb llurs capitells ornats amb figures antropomòrfiques. La bellesa del dit casal era tal que merequé la reproducció al "Poble Espanyol" de Barcelona.

JOSEP Mª BASSOLS.--

Pare: Aquesta matinada, quan no podia dormir, he sentit un patri-
patrap d'esclops que passava sota la finestra, ¿qué era..?

Era en Fidel que anava a ca'n Felip.

Cada dia, a primeres hores del matí, passa la diligència per
anar a la ciutat i aquí, en el nostre poble, es fa el rellevament
dels cavalls que arriben cansats i mig fumejant de brumera per-
qué el tartaner els atia constantment per poder arribar a l'hora.
I ell, en Fidel, un parell d'hores abans va a la quadra a donar
menjar als animals i abeurar-los i netejar-los amb l'estrijol i
posar-los-hi els guarniments a fi que quan arribi la diligència
només hagin de desenganxar els cansats i enganxar els de refresc.

I així avui...demà...i cada dia...Solament que de matalots
com en Fidel tal vegada no en trobariem cap més perquè fa la
feina a gust i en ella hi posa tota la voluntat: cada dia puntual,
mima els animals i els cuida amb efecte i aquests sembla que ho
reconequin puig els que arriben l'obeixen mansòiament i els que
marxen amb un petit renill d'alogria sembla que li diguin: fins
a demà !!

Per aixó avui he sentit el patrip-patrap dels esclops i si
algun dia et desvetlles també el sentiràs tan si és istiu com
hivern.

A V U I

Poc abans d'arribar al poble hi ha el distribuïdor de la
gasolina.

Es un cap-tard tardoral: plovisqueja; l'encarregat del distri-
buïdor està arreçerat vora l'estufa; uns cops de claxon el desen-
sonyen perquè surti a posar gasolina.

¿Quant n'hi posarem..? Cinc litres.

El vianant paga i marxa. L'encarregat torna cap a dintre tot
remugant qui sap quines paraules perquè l'han fet sortir per
tan poca cosa.

Més tard, quan ja torna a estar mig ensopit per la nyonya del
temps, altra vegada uns cops de claxon el tornen a desvetllar.
Surt mig murriós i amb veu de pocs amics, diu: ¿Quant n'hi posarem
...? Cinquanta litres.

El mal humor desapareix i amb tota gentilesa, després de
cobrar i acceptar la propina, es desfà en compliments vers aquell
vianant i fins li fa adóu amb la mà i espera ficar-se a dintre
quan el vehicle ja s'ha perdut de vista.

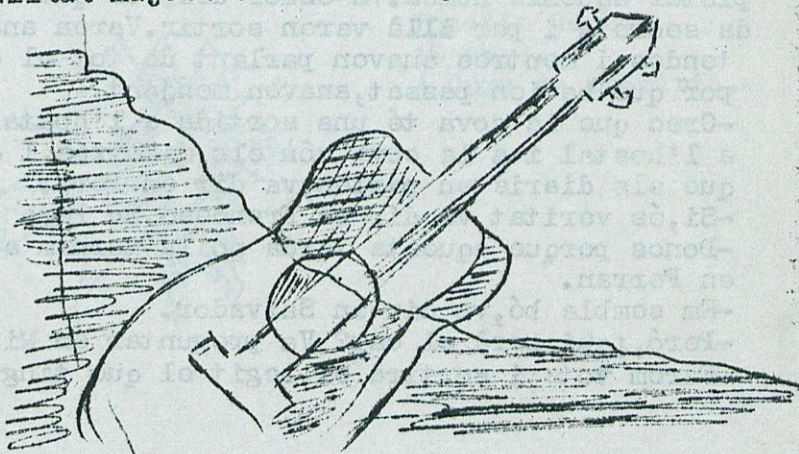
I avui...demà...i cada dia el veureu en el seu lloc complint
la seva missió de mala gana...per força..!! -M. GRATACOS-

Sardanes. - Els dos discs de les "Sardanes Balladores" de la Principal de la Bisbal. Constitueixen dues peces de primer ordre per una discoteca: Unes sardanes boniques interpretades magistralment. Pot igualar-se difícilment superar-se. Encara hi ha de tenora solista en Ricard Viladesau.

Negres-Spirituals. - El disc blau del conjunt THE GOLDEN GATE QUARTET. Dit conjunt va actuar fa poc a la nostra TV, per llàstima en un espai molt reduït, interpretant la cançó coneguda per nosaltres amb el nom de 16 tones. Aquest LP conté una antologia de negre-spirituals que, ben segur, farà les delícies dels aimants d'aquest tipus.

Popular. - El disc petit de AL BANO que canta "Su cara su sonrisa. Es una adaptació de "Tristeza de Amor" de Chopin, ben treta.

Temes de Pel·lícules. - El disc THE WEST IN MUSIC. Han cercat per gravar aquest LP les millors melodies de temes fílmics de l'Oest; es troben entre elles les de "Por un puñado de dólares", "Raíces Profundas", "Solo Salvaje", "El Alamo"..... A més de que les cançons per si soles ja valen la pena, han introduït en aquest disc una Superoesterofonia amb 6 fases que produeix uns efectes acústics extraordinaris que sorprenen gratament l'auditori per la seva tonalitat majestuosa i estranya.

EL PRIMER DIA D'UNA MISTERIOSA EXCURSIO

Una vegada eren dos nens: l'un és deia Josèp i l'altre Jordi. Tots dos prepararen una excursió. La començaren quinze dies abans de San Jordi.

Varen anar a l'estació. Volien anar a les coves de Ubanis, ja que havien sentit a dir que en algunes d'elles hi havia bruixes.

En Josep va anar a buscar en Jordi a casa seva, per començar l'excursió.

-Ja portes tot el que vares dir?

-Sí, em sembla que no m'ha quedat res.

-Doncs ja podem marxar quan vulguis.

-Eh! mira, ja arriba el tren.

Així va ser com va començar l'excursió a les coves de Ubania. El tren els va deixar a l'estació més pròxima a les famoses coves. Des d'allà, caminaren fins a les coves. Des de dalt d'un petit puig varen veure moltes coves. Varen montar la tenda gairebé a dalt, i varen posar-se a menjar. Varen anar a dormir. La primora nit la varen passar tranquil·la. El primer en despertar-se va ser en Josep, que va cridar en Jordi. Tots dos varen esmorçar i es podisposaren a visitar una de les coves. Tonia una inmensa entrada. Però abans d'entrar varen arribar uns amics. Eren cinc. I tots set varen visitar la cova. A l'anar a entrar va aparèixer un volt de rata-pinyados. A les parots hi havia bruixes, fantasmes, corps... etc.

-M'ha semblat sentir una veu, va dir en Josep.

-Jo també ja ho sentida, va contestar en Miquel.

Així va ésser com varen començar a explorar. Tots estaven molt espantats per aquella veu que havien sentit. A mitja cova varen veure un home disfressat de fantasma i un altre de bruixa. Tots es varen posar a correr. Però per comptes d'anar a la sortida encara s'embolicaven més per allà dintre. D'aquesta manera varen poguer despistar aquells homes. Va ésser després que varen veure, una entrada secreta i per allà varen sortir. Varen anar a reunir-se a les tendes, i mentres anaven parlant de tot el que havien vist i la por que havien passat, anaven menjant.

-Crec que la cova té una sortida a l'hostal. Els homes que viuen a l'hostal i a la cova són els mateixos. I que són uns lladres, que els diaris en parlen, va dir en Pere.

-Sí, és veritat va dir en Francesc. En Pere té raó.

-Doncs perquè aquesta tarda no la tornem a explorar, va proposar en Ferran.

-Em sembla bé, va dir en Salvador.

-Peró, ¿qui serà el cap? Va preguntar en Miquel

-Farom vots i sortirà el que tingui més.

Va aprovar-se la idea i varen fer-se vots.Va sortir el.legit en Jordi va ordenar a en Ferran.

En Miquel anirà a la ciutat.En Josep i jo investigarem per a poder comprovar si són els lladres.Si ho són,on Ferran i en Miquel aniràn corrent a avisar la policia.Però abans hem de saber si hi ha una entrada a la cova,dos de l'hostal.

Doncs entrom per on en sortir,va dir en Josep.

- Té tota la raó va respondre en Pere.

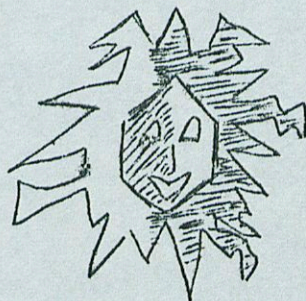
Un cop tots dintre,varen anar passant per passadissos fins arribar el final.Varen trobar-se una entrada i varen passar.Els va portar a una habitació de l'hostal.Després varen tornar a anar a la cova i varen sentir veus.Les veus deien que mai la policia descobriria l'amagatall i molt menys l'habitació que hi tenien guardat l' or.

En Jordi va manar a en Ferran i en Miquel que anessin a buscar la policia,Però en aquest moment a n'en Pere l'im va caure la llinterna i la fressa va fer que els lladres se'n donessin compte de la seva presència.Els lladres els varen perseguir fins a agafar en Josep i més tart als altres.

En aquell moment va arribar la policia.Tots els lladres i els amos anaven per marxar.La policia els va detenir.I varen donar a aquells nens per recompensa,5.000 duros.

Aquella quantitat de diner,la varen donar a un col.legi d' orfes.Va estar molt bé.

Joaquim Serra
10 anys.-
4 Curs de primària.-

